

[Tastesen.]

tages op senere, om man måtte ønske det. Socialdemokratiet gjorde et forsøg på at få valgretsaldere ned på de 18 år i 1969. Det mislykkedes. Vores holdning til valgretsaldere skal der ikke være tvivl om, men vi mener bare ikke, det spørgsmål bør sammenblandes med denne sag.

Birgitte Oxdam (V):

Ved førstebehandlingen af de to foreliggende lovforslag den 19. marts 1976 udtalte jeg, at venstre stod delt i spørgsmålet om nedsættelse af myndighedsalderen fra 20 til 18 år. En del af venstres gruppe, herunder jeg selv, kunne gå ind for den foreslåede nedsættelse, mens der hos andre af venstres medlemmer herskede den opfattelse, at myndighedsalderen primært ud fra et beskyttelsessynspunkt over for de unge burde forblive ved de 20 år. Hertil kommer nu det af medlemmerne af venstre fru Nathalie Lind, fru Mette Madsen og fru Elsebeth Kock-Petersen i betænkningen anførte synspunkt, at der ikke kan fremføres store principielle betragtninger over spørgsmålet, om myndighedsalderen skal være 20 eller 18 år, men at man finder, at nedsættelse af myndighedsalderen og det af et mindretal inden for flertallet bebudede forslag om nedsættelse af valgretsaldere ikke er ønskværdig nu. Dette sidste bl. a. fordi man ikke mener, at der hos befolkningen er noget bredt ønske om, at det store apparat, som en folkeafstemning er, skal udløses omkring valgretsaldere.

Blandt de medlemmer af venstres gruppe, som kan gå ind for, at myndighedsalderen nedsættes til 18 år, er der delte meninger om, hvorvidt en tilsvarende nedsættelse af valgretsaldere er en logisk følge heraf. Det kan hævdes at forekomme naturligt, at valgretsaldere ikke er lavere end myndighedsalderen, men uden at det modsatte synspunkt behøver at være en logisk følge.

Da der konkret er fremsat et forslag til nedsættelse af myndighedsalderen og kun om dette, skal jeg lade venstres holdning til spørgsmålet om nedsættelse af valgretsaldere stå i bero, indtil et eventuelt forslag herom, således som det er bebudet bl. a. af det radikale venstre i betænkningen, måtte blive fremsat i folketinget.

For god ordens skyld skal jeg til sidst til-

føje, at venstre vil stemme imod det af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag til forslaget til lov om ændring af myndighedsalderen og ligeledes imod det ligelydende ændringsforslag fra det kommunistiske parti til følgelovforslaget.

Gudme (RV):

På dette sene tidspunkt af eftermiddagen er det en trøst, at papiret er mere tålmodigt end folketingets medlemmer. Derfor kan jeg nøjes med at henvise til betænkningen, hvor det radikale venstre har redegjort for sin stilling og bebudet, at vi straks i den nye folketingssamling vil fremsætte et forslag til valglov med en 18 års valgretsaldere.

Jeg kan her sige, sådan som jeg også sagde det ved første behandling, at jeg er i diametral modsætning til hr. Tastesen i opfattelsen af, at valgretsaldere og myndighedsaldere ikke hører sammen. Derfor synes jeg, der er bedre grund til at tale om valgretsaldere, som åbenbart synes at være et problem for socialdemokratiet, end om myndighedsaldere, som ikke synes at være noget problem.

Myndighedsalderen er ikke noget problem, og derfor er det radikale venstres indstilling, at vi skal stemme for den, men at vi skal have valgretsaldere med. Derfor kommer forslaget i den nye samling.

Det ændringsforslag, som det kommunistiske parti med en anerkendelsesværdig opfindsomhed har stillet, har delt det radikale venstres folketingsgruppe. Nogle af os har den opfattelse, at det er rigtigt at følge det programpunkt, som vi giver udtryk for i betænkningen, op, sådan at vi siger, at vel gennemfører vi her og nu muligheden for at få 18 års myndighedsalder og de andre konsekvenslove, der hænger sammen med myndighedsalderen, men ikrafttrædelsen sker først, når vi også har fået valgretsaldere ned til de 18 år altså sådan at det ene trækker det andet med sig. Andre i gruppen har den opfattelse, at gennemfører vi det nu med omgående ikrafttræden, vil myndighedsloven kunne være murbrækker for den senere valgretsaldere gennemførelse.

Man kan mene det ene, og man kan mene det andet, og vi gør altså begge dele. Derfor vil resultatet blive, at den radikale gruppe deler sig med hensyn til det kommunistiske ændringsforslag.